

видѣ събрани въ църквата, коменданта даде веднага заповѣдь да бждатъ изклани всички, безъ да се засрами отъ старцитѣ и безъ да се смили надъ младитѣ. Но никой и не търсѣше милость, а горделиво посрѣщаше смъртта. Въ Божия домъ загинаха невинни 110 души първи търновски граждани. Подътъ на църквата се залѣ съ кръвъ, а тѣлата на загиналитѣ бѣха изхвърлени за храна на небеснитѣ птици.

Султанъ Мурадъ съ еничеритѣ на лагеръ.

Страшната заповѣдь

Презъ това време Евтимий бѣше запренъ въ тъмница. Подозирайки, че той насърдчава народа да си държи бащината вѣра, турцитѣ го осждиха на смъртъ като бунтовникъ. Скоро коменданта заповѣда на войницитѣ да му съблѣкатъ патриаршескитѣ дрехи, да го покачатъ на градската стена и тамъ позорно да го обезглавятъ предъ очитѣ на цѣлия градъ.